

Київський університет імені Бориса Грінченка

Інститут мистецтв

Кафедра академічного та естрадного вокалу

«ЗАТВЕРДЖУЮ»
Проректор з науково-методичної
та навчальної роботи
О.Б. Жильцов
2019 року

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

АКТОРСЬКА МАЙСТЕРНІСТЬ

Галузь знань: 02 Культура і мистецтво
Спеціальність: 025 Музичне мистецтво
Освітній рівень: перший бакалаврський
Спеціалізація: режисура музично-виховних заходів

КИЇВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ БОРИСА ГРІНЧЕНКА
Ідентифікаційний код 02136554
Начальник відділу
моніторингу якості освіти

Протокол № 4765/19
Жильцов
(підпис) (прізвище, ініціали)

«   » 20 19 р.

Київ – 2019

Розробник: Левіт Дмитро Анатолійович, кандидат філософських наук, доцент кафедри академічного та естрадного вокалу

Викладач: Левіт Дмитро Анатолійович, кандидат філософських наук, доцент кафедри академічного та естрадного вокалу

Робочу програму розглянуто і затверджено на засіданні кафедри академічного та естрадного вокалу

Протокол від 09.01. 2019 року № 13

Завідувач кафедри (Ю.В. Мережко)
(підпис)

Робочу програму перевірено

____.____.2019 р.

Заступник директора (А.О. Таранник)

1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Характеристика дисципліни
	денна
Вид дисципліни	обов'язкова
Мова викладання, навчання та оцінювання	українська
Загальний обсяг кредитів/ годин	3/90
Курс	3
Семестр	6
Кількість змістових модулів за розподілом:	2
Обсяг кредитів	3
Обсяг годин, у тому числі:	90
Аудиторні	42
Модульний контроль	6
Семестровий контроль	-
Самостійна робота	42
Форма семестрового контролю	-

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Мета курсу – формування системи теоретичних знань, практичних вмінь і навичок володіння акторською майстерністю та художнім словом, засвоєння елементів виконавського мистецтва, оволодіння педагогічними засобами та методами, удосконалення культури мови майбутнього організатора музично-виховних видовищних заходів.

Завдання курсу:

- усвідомлення суті і функцій словесної дії, її місця у системі виховання майбутнього організатора музично-виховних видовищних заходів;
- опанування знань і умінь, необхідних для роботи з учасниками аматорських колективів над головним засобом сценічної дії – словесною дією у театралізованих заходах, шоу-програмах, концертах;
- формування досвіду емоційного і свідомого ставлення до слова як головного засобу сценічної дії;
- оволодіння досвідом творчої діяльності в галузі акторської майстерності в музично-педагогічній та виконавській діяльності.

3. Результати навчання за дисципліною

У результаті вивчення навчальної дисципліни студент повинен знати:

- основні тенденції розвитку акторської майстерності в Україні і світі;
- порядок розробки і створення ролі;
- прийоми та специфіку різних шкіл акторської майстерності;
- національні й міжнародні акторські стандарти та правила їх застосування;
- фахові вимоги до представників творчих професій;
- функціональні обов'язки акторів;
- сферу застосування акторської майстерності;

вміти:

- орієнтуватися в тенденціях розвитку акторської майстерності в Україні і світі;
- аналізувати тематику та мову видовищних заходів;
- визначити основні елементи роботи над роллю від задуму до кінцевого втілення;
- визначати предмет акторської майстерності;
- аналізувати літературні твори;
- визначити мізансцену в драматичному мистецтві;
- використовувати практичні навички для втілення режисерського задуму при роботі над роллю;
- створювати відповідний акторський образ в залежності від жанру видовищного заходу;
- провести теоретичний аналіз своєї роботи; провести драматургічний аналіз власної ролі.

Протягом проходження даного курсу у студентів мають бути сформовані наступні програмні компетентності: загальні та фахові (спеціальні).

Загальні

Інформаційна:

- здатність до самостійного пошуку та оброблення інформації з різних джерел для розгляду конкретних питань.

Методологічна:

- здатність визначити малодосліджені аспекти у професійній галузі, які є актуальними для розвитку вокального та сценічного мистецтва;
- розуміння методології театрального мистецтва.

Самоосвітня:

- розуміти сутність і соціальну значущість своєї майбутньої професії, виявляти до неї стійкий інтерес.
- здатність до самостійної пізнавальної діяльності, самоорганізації та саморозвитку.

Фахові (спеціальні)

Здатність (до):

- самостійної роботи з творами різних жанрів, відповідно до програмних вимог;
- аналізу здобутків європейської та національної сценічної майстерності;
- ведення навчально-репетиційної роботи;
- акторської роботи на сценічному майданчику, в навчальних постановках;
- здійснювати пошук, аналіз і оцінку інформації, необхідної для постановки і вирішення професійних завдань, професійного і особистісного розвитку;

Програмні результати навчання

- Цілісно і грамотно сприймати і виконувати музичні твори, самостійно освоювати репертуар музично-виховних видовищних заходів (відповідно до програмних вимог).
- Працювати в колективі, ефективно спілкуватися з колегами, керівництвом;
- Володіти акторською технікою, культурою усного та писемного мовлення, професійною термінологією;
- Здатність до самореалізації та розкриття особистісного творчого потенціалу, професійного лідерства та успіху, самоосвіти і самовдосконалення.

4. Структура навчальної дисципліни

Тематичний план для денної форми навчання

Назви змістових модулів, тем	Розподіл годин між видами робіт						
	Усього	Аудиторні					Самостійна
		Лекції	Семінари	Практичні	Лабораторні	Індивідуальні	
Змістовий модуль 1. Техніка акторської майстерності.							
Тема 1. Головні особливості театрального мистецтва. К. С. Станіславський як реформатор театру. Вчення Станіславського: зміст, основні принципи.	12	2	-	4	-	-	6
Тема 2. Дія – основа театрального мистецтва. Поняття «сценічна дія», її особливості. Робота актора над собою. Основні прийоми психотехніки і техніки органічної поведінки на сцені.	26	4	-	8	-	-	14
Модульний контроль.	3						
Разом	41	6		12			20
Змістовий модуль 2. Розвиток професійних здібностей актора. Робота над одиночними етюдами							
Тема 1. Релаксація, увага, уява як комплекс вправ індивідуального акторського тренінгу. Сценічна віра як одна з найважливіших професійних здібностей актора.	18	2	-	6	-	-	10
Тема 2. Запропоновані обставини як засіб ототожнення актора із сценічним образом. Сценічний етюд, основні вимоги до нього. Створення одиночних етюдів.	28	4	-	12	-	-	12
Модульний контроль.	3						
Разом	49	6		18			22
Усього	90	12		30			42

5. Програма навчальної дисципліни

Змістовий модуль 1. Техніка акторської майстерності

Тема 1. Техніка акторської майстерності на прикладі системи К.С. Станіславський: зміст, основні принципи

Професійні якості актора. Здібність до акторської творчості як один з найважливіших компонентів режисерської обдарованості. Розвиток особливих творчих здібностей, набуття фахових умінь та навичок. Робота над сценічною технікою і технологією режисерського та акторського процесу. Розвиток творчої ініціативи студентів, їх здібностей до самостійного вирішення художніх завдань.

Колективна творчість як ансамбль театрального мистецтва.

Мистецтво актора. Актор як головний носій специфіки театрального мистецтва. Актор як творець та інструмент свого мистецтва. Поняття дії в акторському мистецтві.

Театральне мистецтво і глядач. Взаємодія між актором і глядачем. Емоційний контакт з глядачем як головний чинник творчості, глядач – творчий компонент театру.

К.С. Станіславський про етику сценічної творчості. Складові системи «Робота актора над собою» та «Робота актора над роллю». Основні принципи системи Станіславського. Принцип життєвої правди як шлях до істинної театральності. Найважливіший компонент школи Станіславського – вчення про надзавдання. Визначення терміну «над завдання». Третій принцип системи Станіславського – принцип активності і дії. Органічність творчості актора як четвертий принцип системи. Принцип творчого перевтілення як п'ятий і вирішальний принцип системи, як завершальний етап творчого процесу в акторському мистецтві.

Мистецтво «переживання» і мистецтво «удавання».

Тема 2. Дія – основа театрального мистецтва. Робота актора над собою. Основні прийоми психотехніки і техніки органічної поведінки на сцені.

Дійова природа театрального мистецтва як відображення життя у формах самого життя. Дія та дійсність. Єдність думки, задуму, дії і концептуальності у театральному мистецтві. Поняття «єдиної дії». Дія як живий органічний процес, який спрямований на досягнення відповідної мети. Дія в умовах сценічного вимислу. Сценічна дія, її специфіка. Види сценічної дії: внутрішня (психологічна) та зовнішня (фізична). Органічна єдність та взаємозв'язок видів сценічної дії.

Мотивація сценічної дії – запропоновані обставини, події, надзавдання, наскрізна дія вистави, наскрізна дія персонажа, сценічне завдання. Продуктивна та ілюстративна сценічна дія. Протидія. Сценічна дія як засіб реалізації конфлікту.

Роль сценічної дії у майстерності актора. Сценічне почуття як атрибут дії, а дія як носій усього, що складає акторську гру. Сценічна дія як синтез елементів акторської майстерності.

Сценічна дія як вольова і свідомо допомога при створенні справжніх сценічних почуттів. Класична формула творчості: від емоції до мети, від бажання до дії.

Фантазія як умова сценічної дії.

Темпоритм як показник міри фізичної готовності до здійснення будь-якої дії. Темпоритм як вираження психологічної напруги, емоційної насиченості та мобільності сценічної дії.

Творча природи актора. Протилежність поглядів на природу акторської гри.

Уміння органічно діяти, свідомо вибудовувати в умовах сцени живий органічний процес дії.

Значення професійних вправ для оволодіння елементами органічної поведінки у творенні сценічної правди.

Створення фізичної лінії органічної поведінки на сцені. Єдність фізичного і психічного, об'єктивного та суб'єктивного в акторській творчості.

Внутрішня та зовнішня техніка акторської майстерності. Поєднання відчуття правди та відчуття форми.

Основні елементи творчого стану актора.

Виховання внутрішньої техніки та розвиток зовнішньої техніки. Внутрішня техніка та вміння створювати необхідні психологічні умови для органічного зародження дії.

Сценічна виразність акторської гри як єдність внутрішньої та зовнішньої техніки. Засоби акторської виразності.

Значення тренінгу у підготовці психофізичного апарату актора.

Подія як збудник психофізичних дій, безперервний ланцюг великих та малих подій. Подія як систематизація фактів для визначення та розвитку логічної поведінки дійової особи. Реакція актора на драматургічну подію.

Змістовний модуль 2. Розвиток професійних здібностей актора. Робота над одиначними етюдами

Тема 1. Релаксація, увага, уява як комплекс вправ індивідуального акторського тренінгу. Сценічна віра як одна з найважливіших професійних здібностей актора

Педагогічні погляди видатних режисерів на мету та завдання акторського тренінгу.

Вправи акторського тренінгу як систематичне навчальне завдання.

Послідовність виконання вправ та необхідність поняття принципу психологічного механізму, що лежить в їх основі.

Основний закон пластики. Свобода внутрішня та зовнішня.

Релаксація як звільнення тієї чи іншої групи м'язів від зайвого напруження та навантаження. М'язовий тонус як показник внутрішнього психічного самопочуття людини. Принцип компенсації. Тонус тіла як важіль управління емоційними реакціями і станом.

Автоматизм м'язового контролю. Виховання сценічної свободи.

Увага як зосередженість людини у даний момент на певному об'єкті (предметі, події, образі, думці).

Увага як психологічний процес. Види уваги. Чотири внутрішні дії процесу уваги. Об'єкти мимовільної уваги актора. Увага та функції внутрішнього контролю. Правильний вибір об'єкта уваги. Безперервна лінія уваги.

Актор і глядач. Увага в житті і на сцені. Увага формальна і творча.

Вправи на видимий предмет, звук, людське мовлення. Вправи на предмет, викликаний у спогадах; звук, викликаний у спогадах; людське мовлення, викликане у спогадах.

Вправи на образ знайомої людини. Суб'єкт сценічної уваги.

Сценічна увага і фантазія. Вправи на образ фантастичної істоти, пейзажу, витвору архітектури чи самостійно створений образ. Виховання сценічної уваги.

Уява як психологічний процес перетворення зображення, що створює нову, раніше не існуючу уявну дійсність.

Уява як відображення реальної дійсності у нових, незвичних, несподіваних комбінаціях та зв'язках. Перетворення зображення і створення нових образів на основі наявних.

Специфіка акторської уяви. Уява в різних видах мистецтв.

Вправи на розвиток гнучкості уяви актора, його підкорення силі уяви як один з найпродуктивніших способів проведення репетицій.

Творчий зажим та акторська зосередженість.

Значення вправ індивідуального акторського тренінгу для театралізації, пошуку сценічного еквіваленту, для створення видовища на сценічному майданчику.

Загальне поняття сценічної віри в акторському мистецтві. Взаємодія сценічної свободи і сценічної віри.

Переконаність актора як необхідна умова його переконливої гри.

Сценічна віра як використання актором саме тих дій, вчинків, інтонацій, жестів, що необхідні в конкретній ситуації та повне переконання в цьому виконавця.

Сценічна віра як органічна та свідомо необхідність для актора.

Загальний зміст вахтангівської формули щодо питання сценічної віри.

Творча віра у правду вимислу на сцені як запорука довіри глядачів.

Сценічне виправдання як секрет акторської віри. Сценічне виправдання як мотивування самого актора. Використання терміна «виправдання» у сценічній творчості.

Випадок на сцені та його виправдання. Значення сценічних виправдань у роботі актора. Перетворення випадку на елемент сценічного життя.

Практичні наслідки оволодіння сценічною вірою:

- сприймання вимислу як правдивого, і правдиве ставлення до нього;
- абсолютна внутрішня переконаність у необхідності всього, що відбувається на сцені;
- внутрішнє програвання сценічних завдань за допомогою творчої фантазії.

Вправи на виховання сценічної віри. Вправи на пояснення та мотив розглядання, отримання, відношення до предмета.

Вправи на відношення до музичних творів: з любов'ю, неповагою, сарказмом. Виховання сценічної віри. Набуття навичок справдження. Вправи на сценічне зображення тварин та фантастичних істот. Вправи на сценічну віру у неймовірний випадок. Вправи на справдження незначної випадковості.

Вправи на вираження різноманітних почуттів. Вправи на витримування паузи, стоп-кадру, погляду в зал.

Тема 2. Запропоновані обставини як засіб ототожнення актора із сценічним образом. Сценічний етюд, основні вимоги до нього. Створення одиночних етюдів

Запропоновані обставини як реалії художнього твору, явища і процеси в житті акторів-персонажів, що постають об'єктом їх психічного відтворення.

Запропоновані обставини як закони за якими створений світ сценічних образів.

Період пізнання художнього матеріалу, сценічного завдання як підготовка запропонованих обставин.

Запропоновані обставини та утвердження тісного зв'язку і взаємодія актора із зовнішнім світом, з реальними об'єктами, що існують незалежно від нього і впливають на його органи чуття.

Запропоновані обставини як певні факти, що буквально фізично зачіплюють персонажа і актора, змушують його діяти.

Формула сучасної естрадної театралізованої форми як відображення запропонованих обставин, що включають в себе час і місце дії, обставини видовища і колектив виконавців.

Три кола запропонованих обставин – велике, середнє і мале (глобальне, локальне та мікросередовище). Початкова запропонована обставина як обставина великого кола, що існує в реальній дійсності і турбує автора як типове соціальне явище. Початкова запропонована обставина як інтегральна характеристика світу, що виявляється в конкретно-образній метафоричній формі.

Запропоновані обставини та розвиток наскрізної дії.

Робота над виконанням дії у запропонованих обставинах.

Запропоновані обставини як фіксована установка на конкретну ситуацію. Точність внутрішнього відліку часу як показник інтенсивності внутрішнього життя виконавців у запропонованих обставинах. Прийом ремінісценції.

Вправи на розвиток уміння орієнтуватися у просторі й часі. Вправи з наявними предметами у запропонованих обставинах. Вправи з уявними предметами у запропонованих обставинах.

Вправи на оцінку запропонованих обставин. Вправи на зміну запропонованих обставин за принципом контрасту.

Вправи на уявлення відчуття правди. Вправи на уявлення та відчуття форми.

Вправи у запропонованих обставинах з кількома подіями.

Вправи з уявними предметами в запропонованих обставинах із зміною ряду подій.

Запропоновані обставини як засіб дійового проникнення актора у правду подій, у суть наявної боротьби.

Загальне поняття етюду в мистецтві. Етюд у театральній педагогіці як імпровізаційна вправа, як сценічна дія для розвитку й удосконалення акторської майстерності. Етюд у драматургії як коротка навчальна п'єса.

Специфіка етюдної форми в театрі та на естраді.

Сценічний етюд як перший етап формування виконавських умінь і навичок.

Місце і роль етюдної форми у процесі оволодіння майстерністю актора та режисера.

Сценічний етюд як процес надбання умінь та навичок у вивченні основних закономірностей органічної дії.

Сценічний етюд як здобуток уміння бачити єдність психофізичного життя в акторській творчості.

Сценічний етюд як засіб прищеплення актору вміння шляхом правдивої фізичної поведінки відтворювати правильний хід психічного життя на сцені.

Сценічний етюд як творче та практичне відтворення логіки і послідовності дії.

Головна мета сценічного етюду – навчитися розуміти і будувати життя людини на сцені як цілісний психологічний процес, творчо застосовувати логіку фізичних дій, розвивати почуття правди, уміння логічно й органічно діяти на сцені у різних обставинах для виконання поставленого завдання, уміння зосередити свою увагу на об'єкті дії і з органічною правдою виконувати її.

Робота над різножанровими етюдами: етюди на теми музичних творів, етюди за творами образотворчого мистецтва.

Робота над створенням задуму сценічного етюду за оригінально розробленим сценарієм.

Імпровізаційні етюди на запропоновану тему.

Режисерське вирішення сценічного етюду з детальним викладенням дійової лінії.

Акторська робота над сценічним етюдом.

Режисерська робота над сценічним етюдом.

Побудова дії на основі музичної драматургії.

Постановка одиночних етюдів. Застільний період, робота на сценічному майданчику, проведення репетицій, їх творче завдання.

Теми практичних занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	набуття навичок та умінь з основних понять «сценічної дії» та її особливостей.	2
2	набуття навичок та умінь психотехніки і техніки органічної поведінки на сцені.	2
3	набуття навичок та умінь виконання простої сценічної дії.	2
4	засвоєння засобів акторської виразності	2
5	удосконалення здатності повного зосередження на об'єкті дії.	2
6	набуття навичок та умінь зі сценічної віри, як однієї з професійних здібностей актора.	2
7	розвиток гнучкості уяви, уваги та фантазії актора	2
8	прогривання сценічних завдань за допомогою творчої фантазії	2
9	набуття навичок і умінь на виконання дії у запропонованих обставинах.	2
10	робота над сценічним етюдом як процесом надбання умінь та навичок у вивченні основних закономірностей органічної дії.	2
11	набуття навичок і умінь на розвиток орієнтації у просторі і часі та роботі з уявними предметами.	2
12	набуття навичок і умінь на розвиток орієнтації у просторі і часі та роботі з наявними предметами.	2
13	набуття навичок і умінь на розвиток орієнтації у просторі і часі та роботі над етюдами на виправдане мовчання.	2
14	набуття навичок і умінь у роботі над створенням одиночних етюдів	4
	Разом	30

6. Контроль навчальних досягнень

6.1. Система оцінювання навчальних досягнень студентів.

Вид діяльності студента	Максимальна к-сть балів за одиницю	Модуль 1		Модуль 2	
		кількість одиниць	максимальна кількість балів	кількість одиниць	максимальна кількість балів
Відвідування лекцій	1	3	3	3	3
Відвідування семінарських занять	1	-	-	-	-
Відвідування практичних занять	1	6	6	9	9
Робота на семінарському занятті	10	-	-	-	-
Робота на практичному занятті	10	6	60	9	90
Лабораторна робота (в тому числі допуск, виконання, захист)	10	-	-	-	-
Виконання завдань до самостійної роботи	5	2	10	2	10
Виконання модульної роботи	25	1	25	1	25
Виконання ІНДЗ	30	-	-	-	-
Разом		-	104	-	137
Максимальна кількість балів: 241					
Розрахунок коефіцієнта: 2,41					

6.2. Завдання для самостійної роботи та критерії її оцінювання.

Самостійна робота

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	Кількість балів
1	Опрацювати літературу з питань вчення К. С. Станіславського про зміст та основні принципи театрального мистецтва.	8	5
2	Підготувати тези за матеріалами зібрання творів К. С. Станіславського на тему: «Система Станіславського як науково-практична основа школи акторської майстерності».	6	
3	Робота з першоджерелами з питань комплексного характеру мистецтва актора.	2	5
4	Робота з першоджерелами з питань головних особливостей театрального мистецтва.	2	
5	Написати реферат на тему: «Світогляд і творчість режисера й актора».	2	

6	Підготувати низку вправ на будь-яку просту дію з різною метою за самостійно обраною тематикою.	4	5
7	Опрацювати спеціальну літературу з питань дійової природи театрального мистецтва.	6	
8	Виконати комплекс вправ індивідуального акторського тренінгу	4	5
9	Розробити декілька вправ на розвиток органічної уваги та уяви.	4	
10	Виконувати систематично комплекс вправ «Сценічна віра».	4	
Разом		42	20

6.3. Форми проведення модульного контролю та критерії оцінювання.

Методи навчання

I. Методи організації та здійснення навчально-пізнавальної діяльності

1) За джерелом інформації:

- Словесні: лекція (традиційна, проблемна, лекція-прес-конференція) із застосуванням комп'ютерних інформаційних технологій (PowerPoint – Презентація), семінари, пояснення, розповідь, бесіда.
- Наочні: спостереження, ілюстрація, демонстрація.
- Практичні: вправи.

2) За логікою передачі і сприймання навчальної інформації: індуктивні, дедуктивні, аналітичні, синтетичні.

3) За ступенем самостійності мислення: репродуктивні, пошукові, дослідницькі.

4) За ступенем керування навчальною діяльністю: під керівництвом викладача; самостійна робота студентів: з книгою; виконання індивідуальних навчальних творчих проєктів.

II. Методи стимулювання інтересу до навчання і мотивації навчально-пізнавальної діяльності:

1) Методи стимулювання інтересу до навчання: навчальні дискусії; створення ситуації пізнавальної новизни; створення ситуацій зацікавленості (метод цікавих аналогій тощо).

Методи контролю

Навчальні досягнення з дисципліни «Основи акторської майстерності» оцінюються за модульно-рейтинговою системою, в основу якої покладено принцип поопераційної звітності, обов'язковості модульного контролю, накопичувальної системи оцінювання рівня знань, умінь та навичок; розширення кількості підсумкових балів до 100.

У процесі оцінювання навчальних робіт застосовуються такі методи:

- усного контролю: індивідуальне опитування, фронтальне опитування, співбесіда, залік;
- письмового контролю: складання сценарного плану, сценарію;
- методи самоконтролю: уміння самостійно оцінювати свої знання, самоаналіз.

Методичне забезпечення

- робоча навчальна програма;
- навчально-методична література;
- технічні засоби навчання (аудіовізуальна апаратура, світлове обладнання тощо).

6. 4. Шкала відповідності оцінок.

Оцінка	Кількість балів
Відмінно	100-90
Дуже добре Добре	82-89 75-81
Задовільно Достатньо	69-74 60-68
Незадовільно	0-59

7. Навчально-методична карта навчальної дисципліни «Акторська майстерність».

III курс (6 семестр), разом 90 години, лекції – 12 год, практичні 30 год,
самостійна робота – 42 год, МКР – 6 год.

Модуль 1	Змістовий модуль I		Змістовий модуль II	
Назва модуля	Предмет і завдання курсу. Основні розділи. Техніка акторської майстерності.		Розвиток професійних здібностей актора. Робота над одиночними етюдами	
Кількість балів за модуль	104 б.		137 б.	
Тема	1	2	3	4
Лекції Годин/12	2	4	2	4
Практ. Годин/30	4	8	6	12
Назва навчального модуля	Предмет, мета та завдання курсу. Світогляд і творчість режисера й актора. Головні особливості театрального мистецтва. К. С. Станіславський як реформатор театру. Вчення Станіславського: зміст, основні принципи. Лек. 1 б. Практ. (10+1)*2=22 б. 23 б.	Дія – основа театрального мистецтва. Поняття «сценічна дія», її особливості. Робота актора над собою. Основні прийоми психотехніки і техніки органічної поведінки на сцені. Лек. 2 б. Практ. (10+1)*4=44 б. 46 б.	Релаксація, увага, уява як комплекс вправ індивідуального акторського тренінгу. Сценічна віра як одна з найважливіших професійних здібностей актора. Лек. 1 б. Практ. (10+1)*3=33 б. 34 б.	Запропоновані обставини як засіб ототожнення актора зі сценічним образом. Сценічний етюд: основні вимоги до даної форми. Створення одиночних етюдів. Лек. 2 б. Практ. (10+1)*6=66 б. 68 б.
Самостійна робота 20 балів	5 б.	5 б.	5 б.	5 б.
Види поточ. контр. 50 балів	Модульна контрольна робота 25 б.		Модульна контрольна робота 25 б.	
Всього:	Всього балів 241. Коефіцієнт – 2,41			

8. Рекомендовані джерела

Основні (базові)

1. Голубовский Б.Н. Актер – самостоятельный художник. Изд. М. ВУХТ, 2004 г.
2. Захава Б.Е. Мастерство актера и режиссера. М. Искусство, 1978.
3. Клименко В.В. Ваш вихід, панове, або акторська майстерність. Київ, ТАКСОН, 2002 р.
4. Кнебель М.О. О действенном анализе пьесы и роли М. Искусство, 1959 г.
5. Корнієнко М. Лесь Курбас: Репетиції майбутнього, Київ, Мистецтво, 1988.
6. Мочалов Ю. Композиция сценического пространства. - М.: Просвещение, 1981.
7. Михайлова А.О. Образ спектакля. -М.: Искусство, 1978.
8. Немирович-Данченко В.И. Рождение театра. - М. 1976.
9. Попов А.Д. Творческое наследие. -М., 1980.
10. Станиславский К.С. Собрание сочинений в 8 томах. М. Искусство, 1958-1962.
11. Станиславский К.С. Работа актера над собой М.Искусство, 1985 г.
12. Товстоногов Г.А. Зеркало сцены. Т.1,2.-Л.: Искусство, 1980.
13. Черкашин Р.О. Художнє слово на сцені, Київ, Мистецтво, 1989 р.

Допоміжні

14. Михайлова А.К. Образный мир сцены. М.Искусство, 1979 г.
15. Пименов В.Ф. Встречи после спектакля М.Искусство, 1981 г.
16. Эфрос А.В. Репетиция – любовь моя, М.Искусство, 1975.
17. Немировский А.М. Пластическая выразительность актера. М.Искусство, 1988 г.
18. Попов В.А. Звуко-шумовое оформление спектакля М.Искусство, 1961 г.
19. Щербакова Г.А. Концерт и его ведущий М.Советская Россия, 1974 г.
20. Германова М.Г. Эстрадный номер М.Советская Россия, 1986 г.
21. Зайцев В.П, Режиссура естради і масових заходів. Київ, Мистецтво, 2000 р.

Інформаційні ресурси

1. Збірник підручників з режисури: <http://rutracker.org/forum/viewtopic.php?t=777097>
2. Книги з режисури: <http://www.livelib.ru/tag/%D1%80%D0%B5%D0%B6%D0%B8%D1%81%D1%81%D1%83%D1%80%D0%B0>
3. Новини про театр, театральні фестивалі тощо: <http://theatre.atdigest.ru/>
4. Сучасний театр в Україні: <http://teatre.ua/>
5. Масові свята: <http://teatr-igry.ru>
6. Особливості режисури масових свят: <http://www.playwright.ru/dramaturg/bb-osobennost-rejissury-prazdnikov.htm>
7. Рекомендована література розміщена в інституційному репозиторію.